

Pia Kristensen (DF):

Et samfund skal være tilgængeligt for alle, handicappede som ikkehandicappede. Vi taler om ligebehandling, og det er også målsætningen i dansk handicappolitik i dag.

Tidligere placerede man handicappede på særlige institutioner. De tider er gud ske tak og lov forbi, og mennesker med handicap integreres i stadig større grad i samfundet. Men selv om det efterhånden er mange år siden, at institutionsbegrebet blev ophævet, så oplever vi fortsat, at handicappede på flere områder ikke er en integreret del af det danske samfund.

Når vi nu alle er enige om, at handicappede skal ligebehandles med ikkehandicappede og kompenseres for deres handicap, kan det undre, at der fortsat er så mange hindringer for, at handicappede kan komme omkring i byrummet med de offentlige transportmidler, få en uddannelse, et arbejde osv., osv.

Når vi taler om tilgængelighed, er handicappede tit udelukket fra at deltage i det almindelige samfundsliv. For fysisk handicappede er der store forhindringer, især for de dårligt gående og kørestolsbrugere. På grund af manglende mobilitet er de ikke i stand til at modtage samfundets tilbud de steder, de gives, for ofte er det således, at i de lokaler, hvor kulturen foregår, er der ikke niveaufri adgang. Der er f.eks. ingen elevator, og der er ingen adgang til et egnet toilet.

I årevis har vi alle talt om, at samfundet som sådan bør indrettes med de videst mulige hensyn til mennesker med funktionsnedsættelse, f.eks. ved at sikre niveaufrihed og adgang til alle bygninger, men vi må erkende, at vi ikke har været for flinke. Det går fremad med meget små skridt.

Ministerielle handlingsplaner er da helt klart et første og nødvendigt skridt for at skabe fremdrift på området, og kommuner og amter skal selvfølgelig være medspillere. I Dansk Folkeparti er vi imidlertid af den opfattelse, at man ikke kan lovgive sig til alt. Det drejer sig også om holdninger til handicappede, hvad befolkningen forstår ved det at være handicappet, og at vi indretter vores omgivelser og systemer derefter som den naturligste ting i denne verden.

Det forslag, vi behandler her, handler hovedsagelig om tilgængelighed. Det er et sympatisk forslag, men vi synes, det falder meget tæt på regeringens netop fremlagte handlingsplan.

I Dansk Folkeparti hilser vi med tilfredshed, at regeringen netop har sat det tilgængelige

samfund øverst på dagsordenen. Uden tilgængelighed til informationer, til de fysiske omgivelser og til uddannelse og arbejde vil mennesker med handicap aldrig kunne opnå integration, lige muligheder og et værdigt liv.

Regeringens handlingsplaner, der blev fremsat for et par måneder siden, indeholder mange gode initiativer, som Dansk Folkeparti vil følge på tæt hold, for der skal selvfølgelig også være handling bag de fine ord. Der er immervæk tale om mange initiativer, boligforhold, beskæftigelse og uddannelse, tilgængelighed til fysiske omgivelser, offentlig forvaltning, fritid og livskvalitet. Så omfattende og vigtige indsatsområder kan man ikke måle effekten af efter kort tid. Områderne skal selvfølgelig følges nøje, så Dansk Folkeparti vil hermed opfordre ministeren til at komme med en midtvejsevaluering, muligvis her til efteråret.

Vi forventer ikke, at der sker en revolution på handicapområdet her og nu, så derfor mener vi, at det er urealistisk at opfordre regeringen til at komme med en redegørelse om resultaterne inden udgangen af folketingsåret 2003-04. På den baggrund må Dansk Folkeparti afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne spørge fru Pia Kristensen, om Dansk Folkeparti vil være med til at gentage opfordringen til den koordinerende minister for handicapåret om at få nedsat en følgegruppe, så vi får en mere formaliseret evaluering end den, der står antydet i planen. Jeg hørte, at fru Pia Kristensen talte om, at det er godt at få en midtvejsredøgørelse, men hvis vi skal have redegørelser og vi skal have evalueringer, hvorfor så ikke gå lidt mere systematisk til værks?

Der blev også sagt noget om, at vi ikke kan lovgive os ud af det. Her har jeg lyst til at sige, at der er da nogle partier, der er med til at fjerne penge fra området, og det er at gå den modsatte vej; det er f.eks. penge til elevatorer på banegårdene.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg blev noget forvirret af det sidste, fru Pia Kristensen sagde: at man gerne vil have en midtvejsredøgørelse, og at man ikke kunne støtte Enhedslistens forslag. Jeg forstår ikke helt, hvad det så er, man vil have midtvejs, hvis man ikke vil have, at Folketinget skal have den. Eller hvad